

KOSMONOSKÝ

Zpravodaj

Informační list Kosmonos a Horních Stakor

srpen 2022

VOLBY DO OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA

V září náš čekají volby do obecních zastupitelstev. Konkrétně v pátek 23. a v sobotu 24.9. V pátek od 14:00 do 22:00, v sobotu od 8:00 do 14:00. Jako v předchozích volbách budou na území Kosmonos tři volební místnosti. První pro voliče z horní části města (od ulice Debřská a Stakorská na sever) bude volební místnost v budově sokolovny, Tyršova 277. Druhá pro voliče z dolní části (ulice Stakorská, Debřská a ulice na jih od nich), bude volební místnost v pavilonu A mateřské školy – Pionýrů 781. Třetí volební místnost je v základní škole Horní Stakory. Pro voliče z Horních Stakor a Chaloupek, v Horních Stakorách 54.

Městský úřad Kosmonosy v této souvislosti uvítá případné zájemce na doplnění stanoveného počtu členů okrskových volebních komisí (kontaktní e-mail simon@oukosmonosy.cz). V zářijovém vydání Zpravodaje nabídneme další volební informace včetně kandidátek právě směrem k volbám do kosmonoského zastupitelstva. (pp)

NOVÉ PROSTORY MĚSTSKÉ POLICIE

Do konce srpna Městská policie v Kosmonosích převezme zrekonstruovanou služebnu a strážníky tak čeká stěhování do nových prostor. Jejich součástí bude i archiv města. Jde o prostory na autobusovém nádraží, kde byla například trafika nebo v dávné minulosti také bufet. Celý tento objekt prošel rekonstrukcí. Využitý do budoucna budou také uvolněné prostory, kde až doposud měla Městská policie své sídlo. O konkrétním využití se aktuálně jedná. Místo by každopádně mělo sloužit veřejnosti. (pp)

ODPOLEDNE S VÍNEM A PIVEM

Město Kosmonosy vás zve na akci Odpoledne s vínem a pivem. Uskuteční se ve čtvrtek 15. září v Sallá Tereně kosmonoského zámku a začne v 16 hodin. Jedná se o degustační odpoledne s bohatým programem. Vystoupí cimbálová kapela, k dispozici budou stánky s občerstvením nebo dílničky a další zábavné akce pro děti. Za příznivého počasí se návštěvníci mohou těšit také na barmanskou školičku. (pp)

Investiční akce v Kosmonosích probíhají podle plánu. Na snímku vlevo záběr na práce v Podzámecké ulici. Na snímku vpravo pohled na aktuální dění směrem na Horní Stakory. Více o tom, co se aktuálně na území města děje, si můžete přečíst na straně 2

ILUSTRAČNÍ FOTO: MARTIN VESELÝ

SMUTEK Z CHOVÁNÍ NÁVŠTEVNÍKŮ BIOTOPU

Pouhý měsíc po otevření biotopu zaznamenali představitelé města Kosmonosy nemilé překvapení – týká se chování některých návštěvníků, kteří koupaliště ničí. „Říkám to s velkým smutkem a zklamáním,“ uvedl starosta města PharmDr. Eduard Masarčík. „Celý areál jsme budovali s tím, že bude dlouhodobě sloužit lidem. Byla to pro nás historická událost, kdy se znovuotevření povedlo po dlouhých 44 letech.“

Nikdo ale podle starostových slov nepředpokládal, že bude nutné řešit takové záležitosti, jako je například zabíjení živočichů žijících v areálu biotopu – což jsou čolci a žáby. Neukáznění jedinci ničí také biotopické rostliny, které koupaliště čistí, a devastují technickou infrastrukturu tohoto areálu. „Je to výzva pro lidi. Bohužel jak někteří pojalí tento areál, nejde ruku v ruce s ideou, s jakou ho Kosmonosy budovaly. Je to vlastně práce všech, kteří se na realizaci volnočasového areálu podíleli. Je to, řekl bych, závěrečný apel, než město Kosmonosy přistoupí k razantním opatřením,“ připustil možnou variantu PharmDr. Eduard Masarčík.

„Všechno je samozřejmě o lidech, nedělají to všichni, jde o jedince,“ navázal správce areálu biotopu Miroslav Slánský. „Většinu přitom záleží na tom, aby biotop fungoval, a cítili se tady dobře. A já věřím tomu, že ta většina je schopná neukázněně jedince, kteří jim to kazí, ohlídat a případně zasáhnout. V tom jsem přesvědčen jen větší optimista než pan starosta.“

Své k celému problému má co říct také vedoucí odboru správy majetku města Martin Macoun. „Sice tu není výslovně napsáno, že se to nemá poškozovat, není napsáno například: zákaz usekávání květin, zabíjení živo-

Starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík při slavnostním otevření biotopu. FOTO: MARTIN VESELÝ

čichů, ničení majetku atd. To bychom žili mezi samými tabulkami s příkazy a zákazy. Předpokládali jsme, že základní úcta člověka k tomu, co mu nepatří, bude jaksí automatická. Myslím si, že ten areál patří hlavně dětem... a když potkáme na dětských herních prvcích dospělého člověka nebo jehož dítě doslova rve lekníny na vodní ploše a který nám řekne: „ale tady to není napsané, že to je jen pro děti nebo že se to nesmí trhat“, tak nám to hlava nebere. Na některých prvcích to napsané je. A když to dáme na všechny, tak opravdu – jak jsem říkal – budeme žít mezi tabulkami. Další slovo by si měla říct i Městská policie, protože to, jak se chovají někteří návštěvníci, kteří parkují na trávě a na místech, kde to není povoleno, s auty, ze kterých vytéká olej, je opravdu hrozné. To, co říkám, je jakýsi výběr téměř každodenních situací, se kterými se tady potýkáme. Nedivím se panu starostovi, že si to bere velmi osobně, protože na projektu volnočasového areálu strávil několik

let a je to člověk, který se o renovaci obory a vybudování biotopu zasloužil ze všech nejvíce. A proto je takhle pesimistický.“

„Lidi, návštěvníci areálu, prosím vás, zkuste si brát ty negativní věci, které se tu dějí nebo kterých jste svědky, osobně,“ apeluje kosmonoský starosta. „Zkuste na to upozornit. A zkuste přijmout to, že když nad činy spoluobčanů přimhouříte oči a nebudete si jich všimnout, tak areál začne být místem, kde se vám to líbit asi nebude. Zkuste si představit, že je ten areál váš. A doma byste asi podobné věci nedovolili. Opravdu potřebujete návod na to, jak se chovat k obecním věcem? Opravdu potřebujete opakovat, že je to areál, jehož vybudování stálo nemalé peníze a má sloužit i budoucím generacím?“ Tolik z prohlášení starosty Kosmonos PharmDr. Eduarda Masarčíka k neutěšené situaci dotýkající se v červnu otevřeného areálu přírodního biotopu.

PAVEL PETR

Uvnitř čtete

**Investiční akce
na území
Kosmonos** ... 2

**Dny evropského
dědictví v Loretě** ... 3

**Informace
z kosmonoského
biotopu** ... 4

**Iva Janžurová
v Kosmonosích** ... 5

**Fotbalová legenda
Petr Rada** ... 6

**S Radanem
Lencem o městě
i hokeji** ... 7

**Úspěchy
kosmonoských
mažoretek** ... 8

SLAVIT BUDOU HASIČI

Velké oslavy chystá Sbor dobrovolných hasičů Kosmonosy. V sobotu 27. srpna si totiž na náměstí jeho členové připomenou 140 let od založení. Od 14 hodin nebude chybět bohatý program včetně vystoupení mažoretek a ukázky práce hasičů. Více o samotných oslavách si můžete přečíst uvnitř Zpravodaje. (pp)

ZNAČENÍ NÁDOB NA ODPAD

Ve spolupráci se společností Compag, která značení nádob zajišťuje, upřesňujeme harmonogram označování nádob. Dne 23. 8. 2022 proběhne značení nádob v Horních Stakorách. Následně budou značeny nádoby v Kosmonosích s tím, že vlastníci nemovitostí, kterých se bude značení týkat, dostanou písemnou informaci o termínu v předstihu do schránky.

INVESTIČNÍ AKCE NA ÚZEMÍ MĚSTA KOSMONOS

V uplynulých dvou číslech Zpravodaje byla hlavní pozornost upřena na otevření biotopu. Pochopitelně ale na území města Kosmonosy probíhá také realizace dalších investičních akcí. Zastavíme se v Podzámecké ulici, dotkneme se komunikace I/38 nebo například prostoru před Šmakem a chodníku na Bradlecké ulici. Průvodcem nám bude Ing. Michal Šimon, vedoucí správního odboru Městského úřadu v Kosmonosích.

PRÁCE V PODZÁMECKÉ ULICI

V Podzámecké ulici se k závěru chýlí práce správců sítě. „V praxi to znamená, že naplánovaná rekonstrukce pro letošní rok míří ke svému konci. Už jsme nastoupili na jižní část ulice, kde sanujeme pláň. Máme tam, podobně jako u ostatních etap problémy s jejich únosností. Musíme víc zpevňovat podloží abychom dostali normových hodnot pro pokládku na vozovku,“ zmínil Ing. Michal Šimon. Plánované dokončení je v listopadu letošního roku. V místě probíhala rekonstrukce plynu, kanalizace a vodovodu. Kromě vozovky budou nové chodníky a také osvětlení. V příštím roce je v plánu poslední pátá etapa rekonstrukce v lokalitě

Pod zámek. Tou je Zahradní ulice.

SILNICE I/38 A MOST STAKORY

Práce v Průmyslové ulici, tedy na komunikaci I/38 směřující k dálnici D 10, započaly začátkem července. Do konce prázdnin by podle harmonogramu mělo být vše hotové. Všechno je v gesci Ředitelství silnic a dálnic. „Provádí se oprava povrchů, sanace a trhlin. Z jedno-

ho z kruhových objezdů tak vznikne tzv. turbokruh. Motoristy tak v tomto místě čeká jízda po novém typu kruhového objezdu,“ upřesnil Ing. Michal Šimon. Jen pro doplnění – turbokružní okruh je zvláštním typem křižovatky, která má dva nebo více pruhů a jízdní pruhy jsou na okružním pásu uspořádány spirálovitě. Tím je vyloučen výskyt průpletových úseků, což zlepšuje bezpečnost, kapacitu a plynulost provozu na takové okružní křižovatce.

Ta je osazena dopravním značením usměrňujícím provoz na křižovatce a může být vybavena i fyzickými bariérami (např. obrubníky) oddělujícími jednotlivé jízdní pruhy. V případě mostu přes D10 směrem na Horní Stakory práce běží podle plánu. S otevřením se počítá na přelomu října a listopadu. Starý most se kompletně zbouřil, zhotovitel stavby tam usazuje nové pilíře a pomalu se připravuje položení mostní konstrukce.

PŘED ŠMAKEM A BRADLECKÁ

Před bývalým Šmakem probíhá úprava celé plochy kolem pomníčku, včetně kruhové lavičky. Odstartovala také oprava chodníku v Bradlecké ulici. „To je část, kde je chodník propojen panely. Tak se propojí s ostatními částmi dlážděné komunikace pro chodce. Chodník vede od školky k bytovým domům,“ doplnil Ing. Michal Šimon.

Dokončení prací v ulici Podzámecká bude v listopadu letošního roku. FOTO: MARTIN VESELÝ

Práce s vybudováním nového mostu běží podle harmonogramu. FOTO: MARTIN VESELÝ

HASIČI V KOSMONOSÍCH OSLAVÍ 140 LET

V červenci 1882 se několik nadšenců rozhodlo založit Sbor dobrovolných hasičů v Kosmonosích. Jednalo se o 32 občanů, soustředěných kolem majitele pivovaru pana Josefa Křikavy, který se také stal prvním starostou sboru. Právě tímto okamžikem se začala psát historie jednoho z nejstarších sborů na mladoboleslavském okrese. A právě významné jubileum si zaslouží velkolepé oslavy. Konkrétně v sobotu 27.srpna od 14 hodin na náměstí v Kosmonosích.

Některé lidské činnosti musíme hodnotit jako obdivuhodné a nemusejí to být vždy jen záležitosti odborné, které jsou doménou několika vyvolených. Může to být i prosté konání skupiny

lidí, pramenící z nadšení a z pocitu přesvědčení o užitečnosti takové činnosti. Kombinace vhodně využitého času s odbornou přípravou za účelem zvládnutí postupů pro ochranu nemalých materiálních hodnot, to si zasluhuje uznání a úctu. Existuje-li skupina takových nadšenců již 140 let, nelze jinak než jim složit hold.

Uznání i vzpomínka patří těm, kteří stáli u zrodu Sboru dobrovolných hasičů v Kosmonosích, všem, kteří pomáhali při rozvoji a podporovali schopnost spolku, všem, kteří pracovali, pracují a připravují se na práci podle zásady „dobrovolně-nezištně-obětavě“. Obrovské množství vykonané práce od založení sboru do těchto dnů je nádhernou spojnici mezi minulostí a dneškem.

Členové Sboru dobrovolných hasičů v Kosmonosích jsou v každé době připraveni pomoci ostatním v nesnazi. Nelze nevzpomenout, kolik času na úkor vlastního pohodlí hasiči věnovali a stále věnují této humánní práci, při níž zachraňují majetky spoluobčanů před požáry a živelními pohromami. Tak naplňují beze zbytků hlavní úkol existence dobrovolných hasičů.

Sbor dobrovolných hasičů v Kosmonosích mimo hašení požárů se zabývá i sportovní činností a v neposlední řadě i prací s dětmi. Ve sboru je v současné době družstvo žen, dorostenek a kroužek mladých hasičů, který má okolo dvaceti dětí. Díky všem lidem našeho sboru jak v minulosti, tak i v současné době, patří Sbor dobrovolných hasičů v Kosmonosích mezi nejuznávanější sbory na okrese Mladá Boleslav.

Proto přijďte i vy s námi oslavit toto naše výročí a prožít příjemné odpoledne s řadou zajímavých vystoupení, muzikou a spoustou dobrého jídla a pití.

MIROSLAV PŘÍHODA

NOVINKY Z MULTIFUNKČNÍ TĚLOCVIČNY

Práce na multifunkční tělocvičně zdárně pokračují. Budova je už osazena nejen okny, ale také akustickými útlumovými panely. Je i kompletně vymalovaná. „Připravuje se montáž podlahy a obkladů, v zázemí se omítají stěny, postupně se dává sanitární zařízení. Chystají se dva multifunkční sály a zároveň probíhají i venkovní terénní úpravy. Hotová je rovněž retenční nádrž, která bude zachytávat dešťovou vodu ze střechy a přilehlých ploch. Celou stavbu a její realizaci průběžně kontrolujeme, a to nejen na pravidelných kontrolních dnech. Stále věříme, že termín otevření haly pro školu a veřejnost na přelomu roku by měl být reálný,“ věří místostarosta Mgr. Petr Boubín. Město už vysoutěžilo dodavatele sportovního zařízení a interiérového vybavení. Termín dodání by v tomto případě nemělo nic ohrozit.

(pp)

HASIČI OPĚT ZASAHovali

Sbor dobrovolných hasičů Kosmonosy si během léta a prázdnin na nedostatek práce stěžovat rozhodně nemohou. Na konci července například po výzvě operačního střediska jednotka vyjízděla na požár pole u Bakova nad Jizerou. Hořet začalo na posekané části o rozměrech 30 x 5 metrů. Plameny ale bohužel přeskočily i na neposečenou úrodu. Velitel

zásahu proto vyhlásil 2.stupeň poplachu. Naše jednotka pomáhala hasit ve spodní části pole, kde pomocí hasičí techniky zabráňovala šíření plamenů do další části. Požár se podařilo ale rychle zdolat. Kosmonosští hasiči přijali 29. července výzvu ve 12:41, kolem čtrnácté hodiny se pak jednotka mohla vrátit na základnu.

MIROSLAV PŘÍHODA

PLACENÁ INZERCE

Civilní bezpečnostní služba přijme do pracovního poměru studenty - osoby se ZPS - starobní důchodce na pozici

PRACOVNÍK OSTRAHY A RECEPCE

Výhodné mzdové podmínky.
Náborový příspěvek pro osoby ZTP ve výši 5000 Kč.
Bližší informace na tel: 608 313 199, 732 408 337

INZERCE

HLEDÁM učitele hry na ukulele pro dítě začátečníka, tel. 728 730 744

15. 9. 2022 16.00 SALLA TERENA V ZÁMECKÉM PARKU KOSMONOSY

ODPOLEDNE S VÍNEM A PIVEM

DEGUSTAČNÍ ODPOLEDNE S DOPROVODNÝM PROGRAMEM

Více brzy na facebookových stránkách města Kosmonosy

FACEBOOK.COM/KOSMONOSY

KOSMONOSY.CZ

VINO J HROŠEŠ

GARP

OSLAVY 140. VÝROČÍ založení SDH Kosmonosy 27.8.2022 na náměstí v Kosmonosích

Pod záštitou města Kosmonosy

Začátek ve 14:00

Těšit se můžete na:

- Vystoupení mažoretek z Kosmonos
- Ukázku mladých hasičů
- Ukázku bojového umění Bushido
- Ukázku stříhání auta
- Vystoupení kapely Crossband
- DJ Šaněk
- Ohňostroj

20:00 Megapárty pod otevřeným nebem

AKTUALITY Z ČINNOSTI SPOLKU SPOLEČNĚ SRDCEM

FESTIVAL KULTUR

V návaznosti na pomoc s ukrajinskou krizí a zajištění kouzelnického představení pro děti v Domě kultury v Mladé Boleslavi jsme byli osloveni a pozváni ke spolupráci na projektu Festival kultur. Účastníme se festivalu s naším stánkem a moc se těšíme. Činnost a aktivity spolku i akce mimo Kosmonosy si financujeme z vlastních zdrojů a zbytek za podpory města Kosmonosy, které si vážíme. Je pro nás velkou ctí, že jsme byli osloveni a srdečně Vás zveme.

*Za spolek Společně srdcem
JANA JANCÁKOVÁ*

TAKOVÝ BYL ŠKOLNÍ ROK VE SPOLKU

Školní rok 2021/2022 již dávno skončil, velmi brzy začne nový, ale rádi bychom i my provedli krátké zhodnocení našeho roku, protože některé námi připravované aktivity se řídí právě školním rokem a ne tím kalendářním. Pondělí patřilo cvičení Pilates a jógovému cvičení pro teenagery. V úterý si děti mohly zdokonalovat svou zručnost na kroužku Kutil Junior. Ve středu probíhala v podvečerních hodinách další lekce pilates. Čtvrtek byl ve znamení kroužku Veselé vědy, kde děti prozkoumávaly přírodní vědy a kroužku Brick by Brick, kde si děti nejen staví z Lega, ale také rozvíjejí praktické dovednosti v technických směrech. Ve středu v podvečerních hodinách byly připraveny lekce pilates a neděle se nesla v rytmu latinsko-amerických tanců s Latino Ladies. Děkujeme všem lektorům, kteří tu pro vás každý týden byli a vše připravovali. Děkujeme městu Kosmonosy za možnost využití prostor sokolovny, hasičům za využití prostor jejich klubovny v hasičské zbrojnici a PN Kosmonosy za možnost využití jejich sálu přímo v areálu nemocnice. Těšíme se na další školní rok. Pravidelné aktivity budou dále pokračovat a můžete se těšit i na některé novinky, které pro vás připravujeme. (až)

HOĎ SE DO POGODY

Šestnáctý červencový den jste možná zaslechli z nádvoří zámku neutichající smích. Naše pozvání přijala herečka Sandra Pogodová a její tatínek Richard Pogoda, též herec, zpěvák a hudební skladatel. Přijeli za námi se svou zábavnou talk show „Hod' se do Pogody“. Během hodiny a půl jsme slyšeli mnoho zábavných povídek, vzpomínek na slavné osobnosti a setkání s nimi. Vše se prolínalo s písněmi z repertoáru Voskovec, Wericha, Suchého, Šlitr a mnoha dalších. Po ovacích ve stoji a neutichajícím potlesku ještě proběhla autogramiáda, na které si diváci mohli zakoupit oba knižní bestsellery s věnováním, nechat se s autory vyfotografovat nebo si odnést podepsané fotografie. Jsme velice rádi, že akce mohla proběhnout v tak krásném prostředí jako jsou prostory zámku Kosmonosy. Oba umělci obdivovali prostředí a stihli si před vystoupením projít i zdejší muzeum. Sandra Pogodová k nám do Kosmonosy opět zavítá na pozvání spolku Společně srdcem, a dokonce přislíbila zveřejnění osobní video pozvánky k nám do Muzea Kosmonosy. Děkujeme městu Kosmonosy, Nezávislému divadlu a Osvětové besedě Kosmonosy za zapůjčení židlí a pomoc se závěrečnými přípravami, prodejem a kontrolou vstupenek. (až)

PRÁZDNINOVÉ CVIČENÍ V LORETĚ

Prázdninové cvičení v Loretě Kosmonosy se jeví jako skvělý nápad. Cvičí se v pondělí a ve středu s Radkou Šteinerovou a Irenou Horáckovou. V neděli v 8 hodin ráno se schází skupina na ranní protažení. Ohlasy na nápad cvičit venku, vedení lekcí a prostředí jsou skvělé. Mnoho lidí přijde do Lorety poprvé a jsou překvapeni místem. Mnozí se svěřili, že žijí v Mladé Boleslavi a nevědí, že tak krásné místo mají poblíž. Těší nás, že všichni přijdou do Lorety příště nejenom cvičit, ale přivedou i rodiny na prohlídku. Poděkování patří i radním Města Kosmonosy, kteří s naším nápadem organizovat cvičení v Loretě souhlasili a podpořili nás. Cvičení bude probíhat po celé léto až do 30. září. (jj)

BETLÉM OD OSVĚTOVÉ BESEDY

Minulý rok jsme si od Osvětové besedy Kosmonosy půjčili betlém pro akci Betlémské světlo. Postavy vyřezal Oldřich Tomíček. Vzhledem k velkému ohlasu od návštěvníků jsme se rozhodli letos akci

opakovat, a proto jsme požádali radní města Kosmonosy o možnost využít prostor Lorety po celou dobu adventu. Děkujeme tímto za kladné vyřízení. Každou neděli se v Loretě sejdeme a kromě rozsvícení svíci na adventním věnci plánujeme vánoční program pro děti i dospělé. Podstatná pro tento článek je informace, že Oldřich Tomíček byl tak laskavý, že vyrobil další postavu do betlému a Jiřina Andrllová ušila oblečení. Představujeme Vám pasýře a panu Tomíčkovi i paní Andrllové velice děkujeme. (jj)

ZAHRAJE KAPELA STRÝCE MICHAELA

Poslední prázdninový den 31.8. od 17 hodin zahraje na nádvoří zámku v Kosmonosích Kapela strýce Michaela z Kosmonosy. Jsme potěšeni, že pozvání přijala, a Vás tímto srdečně zveme. Vstupenky v prodeji v Infocentru Mladá Boleslav, v knihovně Kosmonosy, nebo rezervace na Spolecnesrdcem@seznam.cz. (pp)

OPĚT V KOSMONOSÍCH

ANATOL SVAHILEC	KDE A KDY? 7.9.2022 18:00 NÁDVOŘÍ ZÁMKU KOSMONOSY	KRAJAL 25450
VSTUPENKY? • INFO-CENTRUM MLADÁ BOLESLAV • KNIHOVNA KOSMONOSY • NA MESSENGERU SPOLEČNĚ SRDCEM CENA? 240,-	LUKA LEONARD	POTOPTA BAŠA
	KACODON	TĚŠÍME SE NA VÁS!

DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ V LORETĚ

Osvětová beseda Kosmonosy, Muzejní spolek a spolek Společně srdcem s finanční podporou města Kosmonosy vás zvou na slavnostní zahájení Dnů evropského dědictví 2022 v Kosmonosích ve čtvrtek 8. září v 17.00 hodin v Loretě. Dny evropského dědictví jsou významnou celoevropskou kulturně poznávací, společenskou a výchovnou akcí, která slouží k posílení historického povědomí v nejširších souvislostech.

Jejich cílem je hledání cest ke kořenům naší, evropské i světové civilizace. Rozšiřují a zvyšují všeobecné povědomí o našem kulturním dědictví. V Kosmonosích se připojení ke Dnům evropského dědictví stalo dlouholetou tradicí, a to již od samého počátku po roce 1991. Tyto akce pravidelně a obětavě vždy zajišťovali členové Osvětové besedy, později ve spolupráci s členy Muzejního spolku. Tato akce by měla přispět

ke kulturnímu povědomí obyvatel města. Národním téma v tomto roce je „udržitelné památky“. Chtěli bychom návštěvníkům představit rozšíření sbírky plastik kosmonoské řezbářské rodiny Jelínků, na které mohou být občané našeho města právem hrdi. V kulturním programu vystoupí Mladoboleslavský žesťový soubor. O významu díla tří generací rodu Jelínků v Kosmonosích promluví znalec rodu děkan Pavel Mach a Mgr. Jiří Bartoš Sturz. Současně proběhne vernisáž výstavy kreseb a výrobků Ivety Pešulové a Jany Kubové. Iveta Pešulová pravidelně vede kurzy kresby pastelem, tužkou. Výstavu doplní obrázky absolventů kurzu z Kosmonosy. Spolu s nimi budou své práce vystavovat, a i někteří absolventi kurzů, které Iveta Pešulová již několik let v Kosmonosích úspěšně pořádá. Výstava bude přístupná do konce října. Na její prohlídku jste srdečně zváni. Tuto výstavu

připravuje spolek Společně srdcem. Výstava v Loretě bude trvat do konce října 2022, Loreta je otevřena vždy od čtvrtka do soboty 12-17 hodin, v neděli 10-17 hodin. Srdečně zveme.

Milada Remešová,
předsedkyně Osvětové besedy

POZVÁNKA NA ZÁMECKÉ LÉTO 2022

Osvětová beseda Kosmonosy připravila pokračování divadelních představení na nádvoří zámku v rámci 18. ročníku Zámeckého kulturního léta 2022 v Kosmonosích. Tato akce je finančně podpořena městem Kosmonosy a uskuteční se hlavně díky obětavosti a nadšení členů Osvětové besedy. Smyslem je obohatit kulturní život ve městě a nabízet živou kulturu v krásném prostředí nádvoří zámku. V případě nepříznivého počasí se představení uskuteční v krytém vestibulu zámku. Pro návštěvníky to bude příjemné rozptýlení, možnost pobavit se, setkat se se známými. Také bude připraveno občerstvení. Chtěli bychom Vás pozvat k návštěvám jednotlivých představení, nenechte si to ujít. Začátky večerních divadelních představení jsou od 19.30 hodin.

úterý 16. 8.
„HERKULES A AUGIÁŠŮV CHLÍV“, F. Durrenmatt, Divadelní spolek J.K.Tyl Josefům Důl.

úterý 23. 8.
„VRCHOL EVOLUCE“, Petr Matoušek, Divadelní spolek Bazilišek Benátky nad Jizerou.

úterý 30. 8.
„HARVEY A JÁ“, Mary Chase, Divadelní spolek Dobrovít, Dobrovice.

úterý 6. 9.
„PELIŠKY“, Petr Šabach na motivy známého filmu, Divadelní spolek Hálek Nymburk.

úterý 13. 9.
„ZEMLBÁBA“, autorská hra Jarky Jenčíkové, Divadlo Jarky Jenčíkové Mladá Boleslav.

Z AREÁLU BIOTOPU MÁM UPŘÍMNOU RADOST, ŘÍKÁ JEHO SPRÁVCE MIROSLAV SLÁNSKÝ

Areál biotopu má svého správce. Tím je MIROSLAV SLÁNSKÝ. Ve městě žije přes 25 let a tak si ke Kosmonosům vybudoval vztah. Sám je bývalým sportovcem, hrával hokej v Mladé Boleslavi a také házenou. Hlavním tématem našeho povídání ale bude areál biotopu. Pracovní život v minulosti spojil s automobilkou, kde nejprve pracoval na pozici mistra. Poté se objevil v továrním týmu Škoda Motorsport. Na starosti měl nákup a prodej. Později pracoval pro německou firmu, kde školil a dělal manažera pro celou Českou republiku. Poté se vrátil do Motorsportu a teď už se naplno věnuje práci správce přírodního koupacího biotopu.

Jaký máte vztah k městu Kosmonosy?
„Mám ho samozřejmě kladný. Manželka Dana je z Kosmonos, od malička tady bydlela. V Kosmonosích jsme postavili dům a žijeme tady přes pětadvacet let.“
Než zaměříme pozornost na samotný biotop, vy jste také hodně sportoval. Jak to je tedy s vaší sportovní minulostí?

„Ještě na vojně jsem hrával hokej a do toho házenou, kde mám spoustu kamarádů. Ten vztah ke sportu mám kladný. Navíc jsem na vysoké škole dělal tělovýchovné trenérské zkoušky kromě házené a hokeje také na volejbal. Každý sport mě prostě baví.“
Říkáte, že přes čtvrt století bydlíte v Kosmonosích. Předpokládám ale, že původní koupaliště si nepamatujete. Nebo ano?
„Přiznám se, že vůbec ne. Jako Boleslaváci jsme hlavně jezdili na kolech na Švardák.“
Kdy jste vlastně poprvé koupaliště jako takové zaregistroval?
„Vlastně v okamžiku, kdy se začalo zvelebovat okolí. Započalo se s instalací herních prvků, s vysekáváním, čistil se les. U toho jsem pomáhal brigádně. Poté jsme se právě s panem starostou dohodli, že tady začnu pracovat. Oficiálně v areálu biotopu jsem rok. Baví mě to.“
Je mi jasné, že správce celý areál zvelebujete a udržuje, dohlíží na jeho chod. Jaká tedy ta práce byla za zmíněný poslední rok?
„Ten areál je opravdu veliký. Řešilo se sekání trávy, průřez dřevin, úklid spadných větví. K tomu všemu se natíraly herní prvky. Ono to

Miroslav Slánský na fotografii Miroslava Polacha, AZ FOTO MB

vlastně platí i teď. Mohu s klidným svědomím říct, že každý den mám opravdu co dělat. Teď k tomu přibyla starost o vodu a technologii spojenou s přírodním biotopem.“
Mimochodem, kdy jste začal věřit tomu, že se biotop dočká současné podoby?
„Přiznám se, že když se začalo s budováním a viděl jsem to tady rozkopané, tak jsem tomu nevěřil skoro vůbec. Až na jaře, když už se

vše blížilo finální podobě, začaly se lepit fólie a ty vnitřky, zasypávat výkopy, tak už to opravdu začínalo vypadat nadějně. Jelikož mám k areálu opravdu velmi vřelý vztah, tak z toho všeho mám obrovskou radost.“
Zmínil jste starost o vodu a technologii. V čem to spočívá?
„V tom, že vlastně musíte regulovat průtoky, musí se nastavovat filtry, mechanicky se vybírají nečistoty, co tam napadají.“

Jakou kvalitu má voda v kosmonoském biotopu?
„Nádherná, je vidět až na dno. Hygiena nám každý týden kontroluje její kvalitu a doopravdy je skvělá.“
Na jakém principu fungují rostliny, které mají vodu čistit?
„Laicky řečeno, voda je čerpadly pumpována do čistící zóny, kde máme první část rostlin. Ty čistí vodu nahrubo. Pak podél obvodu jsou vysázeny čističe, jako rákosí, kde se voda čistí přes kořeny a rostliny.“
Jaký je zájem o koupání? A co kapacita v případě návštěvnosti?
„Lidi si na kosmonoský areál hodně rychle zvykli. Zvykli si, že je to tu hezké, voda je čistá a není v ní žádná chemie. Pochopitelně velkou roli hraje také skutečnost, že vstup je zdarma. Je tady opravdu plno. A návštěvnost nebo spíš kapacita? Areál je ve zkušebním provozu, kapacita se bude vyhodnocovat. Zatím biotop stihá a není třeba ji řešit.“
Jen v pondělí je areál zavřený. Co se děje během sanitárního dne?
„Seká se například tráva, opravují se věci, které nejdou dělat za běžného provozu. Zkrátka není možné je provádět v okamžiku, kdy je areál plný lidí.“

V AREÁLU BIOTOPU ZKUŠEBNÍ PROVOZ

V souvislosti s areálem biotopického koupaliště je na místě upozornění, že stále probíhá jeho zkušební provoz. Ten je pravidelně každý týden sledován a každý měsíc také vyhodnocen. „Poznátky ze zkušebního provozu řeší i rada města. Všechny pět radních k tomu zaujímá aktivní přístup,“ zmínil starosta PharmDr. Eduard Masarčík. „Společnými silami se snažíme vymyslet takový způsob, abychom se v příštím roce obešli bez excesů, které se tam každý den dějí. Abychom se obešli bez účasti Městské policie. S tím pracujeme. Samozřejmě veřejnost budeme s dostatečným předstihem informovat o pravidlech pro příští sezonu.“
Od 1. září se pak ve volnočasovém areálu rozeběhne druhá etapa revitalizace a přestavby. Byla vysooutěžena firma, která připraví louku do režimu, který bude součástí celého biotopu, včetně přilehlých ploch až po oplocení vybudované kolem celého areálu. „Jen bych podotkl, že i na realizaci této etapy se dvacet

procenty podílí Nadační fond Škoda Auto,“ doplnil kosmonoský starosta. Následovat bude vysoutěžení další firmy pro třetí etapu, což bude rekonstrukce a úprava celého území Obory, ta je v majetku města. Půjde o mlatové stezky, běžecké dráhy, odpočinkové zóny a naučnou stezku pro děti. Termín pro dokončení třetí etapy je určen na jaro příštího roku. „Už jsme také převzali dokončenou rekonstrukci správní budovy přímo v areálu biotopického koupaliště. Je tam nové hygienické i sanitární zázemí pro návštěvníky, včetně stravovacích prostor. Dole v přízemí jsme nechali vybudovat dílnu pro správce objektu. Na všem se jednomyslně shodlo vedení města. Zabýváme se i dalšími věcmi, třeba parkováním, kde jsme rozšířili kapacitu. Vše bude součástí výsledné zprávy, kterou budeme jako vedení města zpracovávat. V ní, jak už jsme naznačili, budou i východiska pro další sezonu,“ zmínil PharmDr. Eduard Masarčík. Rozšíření se v brzké době dočkají také herní prvky v areálu.

POZNATKY Z RADOTÍNSKÉHO KOUPALIŠTĚ

Zástupci města navštívili biotop na Lhotce a v pražském Radotíně fungující v podobném režimu, jako právě v Kosmonosích. „Strávili jsme tam celý den a získali z návštěvy spoustu podnětů. Ať už se týká udržování kvality vody, technologie a personálu. V neposlední řadě také režimu, v jakých areály fungují. Musím říct, že je to velmi úsměvné, když jsme zjistili, že v celém Radotíně, kde je mnohem víc obyvatel než v Kosmonosích, mají parkování pro 25 aut. Na Lhotce dokonce jen pro 10. Narážím na skutečnost, kdy jsem komentoval v Kosmonosích parkování lidí na trávě a chodnicích a dostal

jsem se do konfliktu s jednou paní. Řekla mi, že vybudování biotopu je sice hezké, ale ať se taky postaráme o pořádné parkování a vybudujeme velké parkoviště. Tím chci zdůraznit, že areály svou rozlohou a počtem obyvatel několikanásobně převyšují Kosmonosy, mají dohromady jen 35 parkovacích míst! Rád bych proto apeloval na takovou pokoru a respekt k věcem, které jsme vybudovali. A pokud budeme nuceni k tomu upravit režim areálu nebo povolát Městskou policii k řešení různých věcí, tak si za to lidé mohou sami tím, že nerespektují daná pravidla,“ připomněl PharmDr. Eduard Masarčík.

PARKOVÁNÍ U BIOTOPU

V případě návštěvy biotopu je třeba využívat jen k tomu určené plochy. Ty jsou pro celý areál směrem od Galatey. „Už by v místě měly být umístěny šipky, které vás na parkoviště dovedou,“ říká kosmonoský místostarosta Mgr. Petr Boubín. „Poprosím proto návštěvníky, aby neparkovali na trávě a dalších plochách. Jen opravdu na vyznačeném místě.“
Nutné je také počítat s pondělím, kdy je na biotopu sanitární den. To je třeba respektovat kvůli údržbě areálu. „Platí to i v případě dětského hřiště, které vždy v pondělí prochází kontrolami, aby vše bylo v pořádku. Chápeme, že pro mnoho lidí jeden den v týdnu zavřený areál může být komplikací, ale my se musíme o areál starat. Tak, aby návštěvníci byli spokojeni a areál vydržel co nejdéle funkční. Prosím – chovejte se k němu a v něm tak – jak zaslouží, protože je nás všech,“ vyjádřil přání Mgr. Petr Boubín.
„Jen bych upozornil, že k biotopu se dá dojet i pěšky. Z Mladé Boleslavi vede podél debřské silnice nový cyklochodník, takže Boleslaváci, ale stejně tak i Kosmonosáci mohou vyrazit i pěšky,“ doplnil radní Ing. Pavel Janeček.
STRÁNKU PŘIPRAVILI:
TEXT: PAVEL PETR
FOTO: MARTIN VESELÝ, MIROSLAV POLACH

PANÍ JANŽUROVÁ BYLA V KOSMONOSÍCH NADŠENÁ, VZPOMÍNÁ NA SETKÁNÍ NOVINÁŘ DAVID SOELDNER

Jedním z kulturních vrcholů letošního léta v Kosmonosích byla návštěva herecké legendy Ivy Janžurové. Byla hostem při besedě v Zrcadlovém sále zámku, kde si častokrát vysloužila dlouhotrvající potlesk. K její návštěvě se proto ještě jednou vracíme. A to prostřednictvím kolegy novináře DAVIDA SOELDNERA, který paní Janžurovou doprovázel na cestě domů do Prahy. Může tak prozradit bezprostřední reakce slavné české herečky. Mimochodem, David Soeldner je sportovní žurnalista, spisovatel, fotograf a kameraman. Jeho specializací je sice lední hokej, motorismus a sport handicapovaných. Blízko má ale také ke karlovarskému filmovému festivalu. A rovněž k městu Kosmonosy.

„Je to skutečně tak,“ říká David Soeldner. „První vzpomínka na Kos-

monosy je přitom stará už 21 let. Tenkrát to bylo v rámci fotbalové exhibice, které se zúčastnily i herecké osobnosti včetně Michala Dlouhého a Sabiny Laurinové. A také si vzpomínám na fotbalového trenéra Jiřího Plíška. V Mladé Boleslavi jsme navštívili dílny továrního týmu Škoda Motorsport. A poté nás čekala rehabilitace v lázeňském hotelu Galatea. První setkání s tímto městem proto bylo moc příjemné.

Ted' měl možnost poprvé navštívit i Zrcadlový sál. „Byl jsem příjemně překvapen z jeho podoby. A mimochodem, paní Janžurová ho také chválila. Byla překvapená, jak je sál hezký a kolik do něj přišlo lidí. Říkala, že při podobných akcích, jako byla ta v Kosmonosích, se do toho musí dostat. A jí se tam opravdu líbilo. Oslovilo ji i velké množství lidí, které na besedu dorazilo. Proto se rychle rozpovídala a sázela nejružnější historky. Navíc dokázala skvěle improvizovat. Nejlepší scénka byla jednoznačně ta se zvonícím mobilem ...“

Iva Janžurová totiž odpovídala na otázku, jestli jí může při představení vyrušit a rozhodit třeba zvonící mobil z hlediště. Později, když už odpovídala na jinou otázku, jí osobně zazvonil mobil v kabelce. Volala její vnučka. Reagovala okamžitě a skvěle u toho improvizovala. Navíc dala mobil na hlasitý odposlech, a tak se bavil celý sál. A jen těžko se vysvětlovalo, že to nebylo dopředu domluvené ... Bylo zkrátka vidět, že je v naprosté pohodě. V 81 letech přesvědčila o perfektní paměti a také o tom, že jako herečka umí zahrát všechny možné role v nejružnějších žánrech. David Soeldner s ní měl později možnost točit velký klasický rozhovor. Přímou v centru Karlových Varů, v Grandhotelu Pupp, kde bydlela, při zmíněném Mezinárodním filmovém festivalu. „Víceméně jsem ten rozhovor dělal podobně, improvi-

zovaně, ačkoliv jsem si připravil okruh otázek, které jsem s ní chtěl probrat. Pak jsem ale reagoval na věci, co mi ona sama říkala. Protože mě něco zaujalo, tak jsem chtěl, aby to rozvedla, nebo jsem naše povídání zase nenápadně převedl na témata, která mě zajímala původně. Do připravených podkladů jsem se ale prakticky nepodíval ... Například mě, stejně jako diváky při besedě v kosmonoském Zrcadlovém sále, zajímaly její komediální, často až potrhle role ve starších filmech, kde se legračně, a pokaždé jinak smála. A ona se svěřila, že si ty smíchy pečlivě a dopředu vymýšlela. Možná proto řada lidí, vnímajících tuto hereckou legendu pouze povrchně, jí bere jen jako komediální herečku. A to je velká chyba. Protože ona umí dokonale zahrát i dramatické role.“

Pro Davida Soeldnera pak kosmonoské setkání s Ivou Janžurovou mělo zvláštní příchuť. Nestává se totiž často, aby s někým točila rozhovor prakticky celá rodina. V Davidově případě vedle něj i jeho tatínek a maminka. „Cestou do Prahy jsem jí vyprávěl, že kdysi dávno znala jak mého tatínka, tak se potkala i s mou maminkou. A oba, když s ní natáčeli, tak ji nechtěně, ale svým způsobem zásadně zkomplikovali kariéru.“

To si žádá bližšího vysvětlení. Stačí jen napsat, že první souvisí s rokem 1968 a srpnovými událostmi, kdy došlo ke změně režimu. „Už v Kosmonosích říkala, že ona v té době byla ještě mladá herečka, která napsala i tři fejetony do časopisu Zítřek. Ten byl pak režimem hodně rychle zakázán. Jeden z fejetonů Ivy Janžurové byl o okupaci ruských vojsk, druhý o Janu Palachovi a třetí obecně o tom, jak nás uzurpuje tehdejší Sovětský svaz, ačkoliv tvrdí, jak nám pomáhá. To jí udělalo u vládnoucí garnitury jedno mínus. Další měla za to, co následovalo po srpnu, kdy byla nejistá situace, a lidé ještě věřili, že se to zase zlomí, a měli rádi Dubčeka. Ona společně s paní Kubišovou, poté, co se představitelé vlády vrátili z moskevských jednání, a směřovali na zasedání Ústředního výboru, tak na něj čekaly před budovou. Příběhy k němu, daly mu kytku a polibek. Tohle bylo jednak vyfoceno fotografy včetně mého táty. Známa je právě fotka, kdy Dubčekovi dává pusku Marta Kubišová. Pak musela jako zpěvačka skončit. Zpívala totiž i nežádoucí Modlitbu pro Martu. Paní Janžurové to ale také uškodilo. Okamžik, kdy mu předává kytku, vyfotil právě můj táta. Ale sám to nikdy nikde nezveřejnil. Ke svému vlastnímu rozhovoru z letošního léta jsem ale tuto fotografii použil, a poprvé po 54 letech ji zveřejnil! Jenže můj tatínek byl v té době i režisérem a hlavním dramaturgem Krátkého filmu. Měl na starost výrobu filmových Týdeníků. To byly žurnály, které se promítaly v kinech ještě před hlavním filmem. A to až do sametové revoluce. A v jednom z těchto Týdeníků je navždy štábem mého otce zachycena i tato legendární scéna s pusou, díky které a kytkou pro Alexandra Dubčeka. Paní Janžurové pak všechno sečetli a zakázali jí hrát. Bylo to samozřejmě celé nesmyslné. A nikoho nemohlo předem napadnout, co z toho nakonec vzejde. Tím, že ale táta nechal scénu natočit a zařadil ji do Týdeníku, jako by uká-

zal, že i ona je proti režimu, který v té době už tvrdě nastupoval k moci. A tím jí „jakoby“ ublížil. A moje maminka? Stalo se to nějak v roce 1977, v době, kdy se chystalo natáčení Nemocnice na kraji města, a ona s ní udělala v divadle před jedním představením krátký rozhovor. Konkrétně pro slovenský časopis Televízia. Iva Janžurová v něm až příliš upřímně a neprozřetelně pochválila tehdejší slovenské pondělky. O co šlo? Tehdy se každé pondělí po dvacáté hodině vysílaly na televizní obrazovce opravdu kvalitní slovenské inscenace. Všichni se na ně dívali, na rozdíl od českých, které byly poplatné době. A Iva Janžurová proto mamince řekla, že tyto inscenace slovenským kolegům závidí. Tehdejší ředitel televize se z toho mohl zbláznit. Svolal tiskovou konferenci a snad všechny novináře, aby paní Janžurovou co nejvíce zostudil. Tvrzením, že je odsouzení hodný protisocialistický živel, a chtěl se postarat o to, že znovu nebude nic hrát.“

Aprávě v té době, a v Kosmonosích o tom také mluvila, jí přemlouvali, aby v Nemocnici na kraji města hrála roli sestry Huňkové. „Já jsem tu roli opravdu hrát nechtěla,“ svěřila se Iva Janžurová v Zrcadlovém sále. „Už jsem měla ultimátum i od režiséra Dudka, že musím dát do pondělí vědět, jestli ji budu hrát nebo ne.“

Během víkendu se ale od kolegy z divadla dozvěděla, že pokud by v Nemocnici nehrála, bude mít utrum i v divadle. Nakonec proto Iva Janžurová roli přijala a dnes si jen těžko umí kdo představit, že by sestru Huňkovou ztvárnil někdo jiný. To už doplnil David Soeldner. „Pan režisér Dudek ji tři dny po souhlasném rozhodnutí znovu zavolal a řekl, že udělala dobře. Že totiž právě přišel příkaz a už nesmí dostávat další role. Tahle už ale byla podepsána, takže jí zůstala. A to, že neměla znovu nikde hrát, bylo na popud inkriminovaného rozhovoru s mojí maminkou! Tohle všechno jsem jí připom-

mněl cestou autem do Prahy. Ze srandy mi řekla: Co vám mám za vaše rodiče udělat? Když jsem jí to později ve Varech ještě jednou připomněl – mimochodem, věnovala mi neskutečný čas, skoro hodinu a půl, přitom na povídání s takovou osobností dostává novinář mnohdy jen dvacet, třicet minut – tak už se naplno smála, a jen utrousila, ach, ta vaše rodina.“

Samozřejmě, tak mimořádné setkání nemohlo skončit jinak, než společnou fotografií (ostatně, máte ji možnost vidět na této stránce Zpravodaje). Jenže získat foto s paní

Ivou Janžurovou? To vůbec není jednoduché. Má svá logická pravidla, která člověk pochopitelně akceptuje. Vždyť už setkání s takovou osobností je samo o sobě neskutečným zážit-

kem. Paní Janžurová se ale nerada fotí, a organizátory prosila, aby fotoaparáty „cvakaly“ jen na začátku a na konci akce. A všichni toto přání respektovali. „Paní Janžurová se v Kosmonosích opravdu do focení moc neměla. Já jsem se s ní ale nechal vyfotit ještě před představením a byl předposlední, než to nějakým způsobem stopla. Ona si to hlídá. Chce mít vše pod kontrolou, zejména, co se o ní kde napíše. Proto i můj rozhovor prošel dvojí autorizací. Naštěstí, jen pozitivní a vylepšující. A na konci tohoto rozhovoru se svěřila, že mobilní telefony považuje právě v této souvislosti za naprosté neštěstí. Protože každý, kdo ho má, se s ní chce vyfotit. A že ty fotografie chtějí lidé pořídit v nejružnějších variantách, po jednotlivcích, i jako celá rodina. A ona je kolikrát tak unavená, že ví, že na obrázku nebude vypadat dobře. Proto se fotografování, pokud to jde, jednoznačně vyhýbá. A i když by ze zdravotních důvodů měla hodně chodit, na festivalu ve Varech už se raději nechává vozit automobilem. Přesto jsem ji po karlovarském rozhovoru požádal o další společnou fotografii. Říkám jí, jestli po tom, co mi právě řekla, jí to nebude moc vadit. A spiklenecky se usmál. Zasmála se, ještě chvíli si povídala, a pak se zvedla s tím, že má sraz se dvěma vnuky, a jdou na filmové představení ve velkém sále Grandhotelu Pupp. U výtahu jsme opravdu jednoho vnuka potkali, dal jsem mu svůj mobilní telefon a stoupl si vedle paní Janžurové.“

A ta setkání uzavřela další skvělou průpovídkou. Řekla totiž: „Hlavně ať na té fotce vypadám dobře já, pan Soeldner nemusí ...“

S Davidem Soeldnerem jsme si o tom všem povídali na hřišti SK Kosmomosy. Pár minut před tím, než jsme se společně zaposlouchali do besedy s fotbalovým trenérem Petrem Radou. Vybavili jsme si ještě jeden vtipný moment ze Zrcadlového sálu. A to, když se dozvěděla, že jí po besedě poveze do Prahy. Její reakce byla okamžitá a přísná: „Umí pan Soeldner řídit?“

Prostě taková setkání vás stoprocentně nabijí energií a bývají pomyslnou třešničkou na novinářské práci, kde se dnes a denně setkáváte se známými a zajímavými lidmi. Máte přitom možnost se přesvědčit, že ti, co něco dokázali, umí být i neuvěřitelně skromní. Platí to o všech oblastech lidské činnosti. Setkání s Ivou Janžu-

rovou tak pro Davida Soeldnera bylo v tomto ohledu jedním z vůbec nejpříjemnějších.

„Samozřejmě jsem se setkal se spoustou lidí z oblasti sportu. Tam to

ale tak neprožívám. Je toho tolik, že vám to nakonec splyne, že tohle byl super rozhovor a tohle zase ne. Největší zážitky mám proto z méně obvyklých povídání s lidmi z herecké branže. Vzpomínám třeba na Zdeňka Trošku, Jiřího Lábusa, Ivetu Blanarovičovou ... A kromě paní Janžurové mám druhý nejsilnější zážitek z příjemného, byť čistě neformálního povídání s panem Josefem Abrahámem a paní Libuškou Šafránkovou, ze společného celodenního výletu po západních Čechách. Došlo k němu rovněž v rámci MFF v Karlových Varech. Tuším, že v roce 1995? Pořádal ho Lucerna film, distribuční společnost, která už dnes ale neexistuje. Filmová historička a novinářka, paní Milica Pechánková, co ho organizovala, z osobní zkušenosti znala, co můj otec v 60. letech jako všestranný žurnalista znamenal, věděla, že jsem jeho syn. A tak trochu neuvěřitelnou shodou pozitivních okolností mě přizvala na tento speciální výlet, určený jen pro malou, asi desetičlennou uzavřenou společnost. Jeli jsme pak do Františkových Lázní a do Chebu, kde jsme měli připravený oběd. Tam došlo i na seznámení s oblíbeným hereckým párem. Už jen u jejich stolu totiž bylo poslední volné místo. V okamžiku, kdy jsem přisedl a na vyzvání Libušky Šafránkové se představil, pan Abrahám doslova vyskočil ze židle a říká: Vy jste syn Ivana Soeldnera? Opravdu? To byl můj výborný kamarád! Úplně se rozzářil, a od té chvíle si se mnou neustále povídal, a své manželky si až do návratu do Varů prakticky nevšímal. Dokonce jsem musel vedle něj sedět v autobuse, a Libuška jinde a sama,“ vzpomínal s úsměvem David Soeldner v příspěvku hlavně o Ivě Janžurové a jejím vystoupení v Kosmonosích.

Řada z vás určitě na setkání s paní Ivou Janžurovou byla a užila si pohodového večera s ní. Zcela určitě to nebyla jediná osobnost, která do Kosmonos a třeba právě Zrcadlového sálu zavítá. Ještě na podzim by se měli v Kosmonosích objevit herci Roman Skamene nebo Martin Stránský, ve hře je režisér Zdeněk Troška, a také další z dnes už legendárních hereček Jiřina Bohdalová. Tak držte palce, ať se jednání s nimi povede dovést do zdárného konce a v Zrcadlovém sále je přivítáme.

**PAVEL PETR,
FOTIL MIROSLAV POLACH,
AZ FOTO MB**

MÁLOKDO MÁ TO, CO KOSMONOŠTÍ FOTBALISTÉ, ZMÍNIL LEGENDÁRNÍ KOUČ PETR RADA

Fotbalisté Kosmonos přivítali vzácnou návštěvu – hráci plochy i zázemí divizního klubu si prohlédli legendární kouče PETR RADA. Ten byl hostem pořadu Za zrcadlem. Ještě před tím, než usedl do pomyslného křesla pro hosta, se ale v doprovodu patrona SK Jiřího Plíška seznámil s tím, co mají fotbalisté k dispozici. Navíc s těmi nejmenšími se přímo při jejich přípravě také vyfotil. Mimochodem, uznávaný trenér slaví teď v srpnu čtyřiašedesáté narozeniny. Jako hráč má titul s pražskou Duklou, reprezentoval tehdejší Československo a v nejvyšší soutěži coby trenér vedl týmy jako Slavia, Jihlava a Jablonec. Teď se vrátil do Dukly Praha.

Pane Rado, měl jste možnost si projít areál SK Kosmonosy. Jaký dojem ve vás zanechal?

„Na úvod se musím přiznat, že v Kosmonosích nejsem poprvé. Asi před patnácti lety jsme tady byli na soustředění v hotelu Galatea. Trénovali jsme na hřišti, ale podmínky tehdy byly úplně jiné. Takové vyložené vesnické. Dnes jsem ten areál nemohl poznat. To, co se tady podařilo vytvořit, před tím smekám. Víte, ono vás zahřeje na duši, když vidíte, že někde funguje propojení fotbalu a města, které má o sport zájem. Říkali jste mi, že Kosmonosy mají asi pět tisíc obyvatel. Tak to je rarita, co se podařilo vybudovat. Vlastně si i říkám, aby to nebylo moc. Pokud je to ale pro děti, a máte jich dostatek, tak je to jen dobře, protože ty děti potřebujeme. Je třeba je znovu celkově vtáhnout zpátky do sportu. Pokud by se to takhle nedělalo, tak by to umřelo. Ano, jsou jiné zábavy, bez toho sportu by to ale nebylo to pravé ořečové.“

Prošel jste si klubovnu, šatny, viděl jste kuželnu, která je chloubou areálu. A viděl jste v akci malé fotbalisty. Společná fotka s vámi pro ně určitě bude mít velkou cenu. Jak na tom podle vás dnešní děti v případě pohybu a sportu všeobecně jsou?

„Začnu možná trochu jinak. Dřív jsme se třeba smáli těm Sokolům, když chodili v tričkách, ale ono to mělo něco do sebe. Dneska nevím, jestli děti vůbec umí udělat kotoul nebo výmyk na bradlech. Něco takového, jako byl Sokol, bohužel není a je to škoda. Přál bych si, aby se k tomu lidé alespoň z nějaké části vrátili. Přiznám se, že jsem asi před měsícem viděl pořad v televizi, kde chtěli, aby děti na cvičení chodily a chtěli na to dotace. Jenže pak byl záběr na cvičitele a on tam byl v pantoflích, džínách a tričku. A učil je houpat se na kruzích ... Tímhle směrem by se to opravdu ubíralo

nemělo. Pokud ano, opravdu to umře.“

Loni tady v Kosmonosích hrál pohár vaše Dukla, tak věřím, že třeba se sem i jako kouč někdy podíváte a rádi vás tady přivítáme. Pojďme ale k vaší profesi. Jste znám jako trenér bouřlivák. Vždycky tomu tak bylo?

„Myslím si, že ano. Já jsem nervák po tátovi. My jsme to měli v rodině a já jsem prostě nesnášel prohry, stejně tak i nějakou kritiku. Všechno jsem se ale prostě snažil dělat naplno. Když jsem se dal na trénování, samozřejmě jsem byl nabuzený a myslel si, že můžu trénovat každého. Ono to ale tak jednoduché není. Třeba v Německu při mém angažmá jsem dostal na starost B tým. Říkal jsem si, že na tom nic není a můžu to trénovat ze dne na den. Pak když jsem měl přijít na trénink, tak jsem se rozklepal a vůbec nevěděl, co mám dělat. Není jednoduché z aktivní kariéry přejít na lavičku. Potřebujete k tomu, aby vám někdo poradil. Já jsem se po návratu vrátil a jsem rád, že jsem si udělal trenérskou školu. Šel jsem dělat asistenta do Slavia k trenéru Ciprovi. To byl zkušený kouč, se kterým jsme si sedli i lidsky. Potom mi dával hodně prostoru, na tohle jsem měl štěstí. A to bouřliváctví? Franta býval taky pěkně nervózní. Někdy to dovedl ukočírovat, někdy ne. Já to mám možná to samé. Možná jsem to někdy přehnal, ale určitě to nebylo tak, že bych chtěl někoho urážet. Prostě jsem vtažený do hry a nesnáším křivdu. Křivdu v tom smyslu, že mě někdo podráždí nebo hráči tomu nedávají to, co by měli.“

Na to bych rád navázal. Co vás právě nejvíc dokáže rozčillit? Chyba rozhodčího nebo to, že hráči tomu nedávají sto procent?

„Ze začátku to nejde, ale později dokážete vycítit, jestli to třeba ten rozhodčí udělá úmyslně a nebo nechtěně. Dřív jsme také na rozhodčí nadávali, ale dalo se s nimi mluvit. Byla tam větší komunikace. Nebylo v tom nic zlého, vždycky jsme nějaká ta slova prohodili. Dnes mám pocit, že mladí rozhodčí jsou arogantní a mnozí nemají cit pro hru. Hlavně si myslím, že neumějí ještě tolik. Teda ne, že by to neuměli, ale myslí si, že umí všechno. Když se vrátím ke své fotbalové kariéře, jako hráč jsem také býval impulzivní. Někdy ten rozhodčí, když už to smrdělo třeba červenou kartou, tak mi řekli: „hele uklidni se, nebo ať tě trenér vystřídá.“ Prostě znovu říkám – ta komunikace tam byla. Ti rozhodčí fotbalu rozuměli. Někdy udělali chybu a omluvili se. Dneska tu chybu nikdo nepřizná, to mi vadí. Teď jim ještě povolili ten VAR a video. To jim ještě dělají vlastně takovou berličku, aby se za to schovávali. Já jim rozhodně nezávidím dnešní peníze, nikdy jsem nikomu nezáviděl, ale když to porovnáš s dřívějškem, tak berou velké peníze a když se jim něco nepovede, dají jim stop na jeden zápas a za týden pískají znovu. Já bych to udělal tak, že když špatně odpískají zápas, tak bych jim nedal peníze. Když hraju fotbal a prohrajou, taky nemám prémie. Já bych chtěl vidět, co by dělali, kdyby o ty peníze přišli ...“

Pravidelným návštěvníkem zápasů v Kosmonosích je jeden z té bývalé garnitury rozhodčích Pavlín Jirků, známý pod přezdívkou Paša. S ním se dalo vyjít? On totiž dokázal do těch zá-

pasů vložit i legraci, co už dnes není možné. Vybavím si, že hráči zavazovali tkaničku nebo dokonce dal psovi, který vběhl na hřiště, žlutou kartu ...

„Dalo se s ním vyjít, pochopitelně. Ale zase, jak už jste zmínil, měl jiný styl pískání, uměl do toho dát srandu a každý to vzal. Kdyby neuměl pískat, tak by odpískal pár zápasů. On jich ale odpískal možná 500, takže pískat musel umět. Je to stejné jako u hráčů. Někdo odehraje dvacet ligových zápasů a říkají o něm, že je to fotbalista. Ale ať jich odehraje 500, pak si zaslouží uznání.“

Někdy se ale stane, že vám rozhodčí na lavičce udělí žlutou kartu. To vás ještě víc nastartuje nebo ne?

„Tak pak už vím, že může následovat červená, stojí to peníze a musím se hlídat. Ale zase na to, jak jsem impulzivní, měl jsem snad jeden trest. To bylo v loňském ročníku, kdy jsem měl čtyři karty. Jinak jsem na tribuně nikdy nebyl. A vlastně v Teplicích jsem jednou dostal červenou kartu. Jinak za kariéru ne. Takže ono to vypadá, že Rada hodně zlobí, ale těch trestů jsem moc neměl.“

Bavili jsme se o rozhodčích, ale co hráči? Musíte třeba někdy křičet přes celé hřiště, když se vám nějaký výkon nelíbí?

„Určitě ne. Musíte odhadnout, jak na konkrétního hráče působit. Na někoho zakřičíte a jeho výkon jde ještě dolů, že si to moc bere. Vždycky při nástupu, když jsem přišel do nějakého klubu, tak jsem řekl, že si hráči na můj styl musí zvyknout. Že to není, že bych je urážel, aby šel jejich výkon dolů, ale abych je naopak spíš nabudil. Aby věděli, že udělali něco špatně. Já už se teď těžko změním. Že bych měl prostě najednou chodit v kravatě, to prostě nejde.“

Jak ta utkání prožíváte? Je tam třeba čas před výkopem, když už nechcete, aby vás někdo rušil a soustředíte se sto procentně na to, co přijde?

„Nechodím třeba na hřiště před zápasem a čekám v kabině. Samozřejmě jsem nervózní. To je normální. Čím jsem starší, tím to víc prožívám. Někdy zvažuji, abych se ještě dožil nějakého důvodu, jestli už toho nenechat. Jediné, co mě nabízí je, že mohu pracovat s mladými lidmi. Jasně – mají jinou mentalitu. Nesnáším, když mají mobilní telefony. Každému říkám, jestli ho mají na podnikání. Jestli nepodnikáš, nemáš ho k ničemu. Přeci jestli jdu na fotbal, mám mistrovský zápas, telefon nepotřebuju. Je hodina a půl před zápasem, tak se musím soustředit na to, abych podal co nejlepší výkon a ten telefon k tomu nepotřebuju. Říkají: „trenére je jiná doba.“ Ale třeba v Anglii nebo Německu hráči dávají hodinu a půl, možná dvě před začátkem telefony do nějaké krabice a nikdo neprotestuje. A jsou to velcí hráči. Mají ale pravidla a ví, že je musí dodržovat.“

Jak dlouho ve vás ještě samotný

zápas je? Jak dlouho si ho ještě třeba sám pro sebe rozebíráte?

„Dlouho ... Když vyhraju, je to dobré. Když prohrajou, jedu daleko autem. Strávím hodně času za volantem. Po porážce jedu autem, abych o tom přemýšlel, a odreagoval se. Možná najezdím víc kilometrů mimo fotbal. Někdy už mě doma paní čeká, že bych měl přijet a já dorazím třeba až za pět hodin. Já kdybych přijel domů hned po zápase, asi bychom se s manželkou dostali do konfliktu, protože by mi říkala, že jsem zase našťavaný a protivný ... Tak jedu třeba tři hodiny, dorazím domů, ona už spí a mám klid. Možná dva dny to ještě prožívám, nesnáším ty prohry. Ostatně to asi nikdo, kdo hraje fotbal. Protože kdyby se někdo měl smířit s tím, že prohraje, tak je to špatné.“

Jen se k tomu vrátím – když se hraje dvakrát v týdnu, tak to vás asi doma moc nevidí?

„Nesmíme dvakrát prohrát ...“

Jednou jste mi vyprávěl, že třeba z Jihlavy jste jel autem až do Plzně a pak jste se vrátil do Prahy ...

„Já jsem s tímhle neměl problém. Když jsem byl v Jablonci, tak se mi jednou stalo, že jsme nějak blbě prohráli a já jel až do Norimberku! Ale opravdu. Říkal jsem si, že už jsem nějak daleko. Jenže tam nebyl žádný sjezd, a tak jsem jel ještě asi třicet kilometrů. Mně to tak utíkalo, a to jsem ani nejel rychle, možná 110 nebo 120 ... Domů jsem dorazil někdy ve tři nebo čtyři hodiny v noci. To už opravdu všichni doma spali.“

Naše povídání bych také rád přeci jen trošičku odlehčil. Prý jste choval holuby?

„Jsem kluk pocházející z vesnice, tam to k tomu patří. Otec měl třeba koně a mě chytli holubi. Věnoval jsem se tomu, než jsem začal hrát ligu. Pak už na to není čas. Je to živý tvor, musíte se mu věnovat, pokud to nechcete nechat zpustnout. Celý chov jsem předal jednomu pánovi. Teď přemýšlím o tom, že až bych skončil s trénováním, že bych se tomu mohl zase vě-

novat. Já nejsem typ člověka, který by jezdil na dovolenou. Na ní jsem nebyl třicet let.“

Jak to vnímáte, že jste tak dlouhou dobu nikde nebyl?

„Vůbec mi to nevadí. Paní je ale našťavaná. Ale vybrala si, jak si vybrala. Já prostě raději půjdu v sobotu i v neděli dvakrát na fotbal. A je mi jedno jestli půjdu na první ligu nebo krajský přebor. Můžu jít i na dorostence nebo žáky.“

Na úplný závěr se vrátím vlastně na začátek. Prý moc nechybělo a byl z vás číšník? Je to pravda?

„Tak já jsem se učil číšníkem. Věděl jsem, že to je náročné povolání, které je těžko možné skloubit s fotbalem. Každopádně já jsem byl od malíčka zvyklý se pohybovat mezi lidmi. Pohostinství jsme měli v rodině. Strejda byl vrchní, děda měl hospodu, táta taky.“

Čemu vás to naučilo?

„No myslím si, že tři talíře ještě unesu ... I když to tak možná na hřišti nevypadá, ta profese mě naučila slušnému chování k lidem. Základy

ke starším lidem třeba pustit je sednout v tramvaji, pozdravit, dát přednost dámě, když vchází do dveří. Takové ty věci, které dnes učí pan Špaček. A číšník jako takový? Starší to asi pamatují z minulosti. Měl být nakrátko ostříhaný, čistý, a proto šli lidi do restaurace. Dnes když vidím číšníka, vlasy až na záda, obsluhuje v džínách, a to mi vadí. To jsou věci, které se vytrácí.“

PAVEL PETR, fotil MARTIN VESELÝ

PLACENÁ INZERCE

Prodej slepiček

Červený Hrádek prodává slepičky typu Tetra hnědá, Dominant všechny barvy, Green Shell-typu Araukana a Dark Shell-typu Maranska.

Stáří 16 - 20 týdnů, cena 220 - 269 Kč/ks.

Prodej: 6. 8. 2022

Kosmonosy – lékárna u zámku - 18.00 hod.

Výkup králíčních kožek - cena dle poptávky.

Info: Po - Pá 9.00 - 16.00 hod., tel. 601 576 270, 728 605 840,

www.drubezczervenyhradek.cz

VE VZPOMÍNKÁCH V KOSMONOSÍCH – S RADANEM LENCEM

Hokejista RADAN LENC je kosmonoským rodákem. Vyrůstal tady, chodil do školy. A když může, rád se do Kosmonos vrací. Stejně jako po uplynulé sezóně, kterou z části strávil v ruském Amuru Chabarovsk a dohrával ve švédském celku Frölunda HC. Zahrál si také na zimních olympijských hrách. My jsme ho ale nejprve, než se rozmluvil o sportu, pozvali na malou procházku jeho rodným městem. Přiznal, že na takovou se vydal možná po dlouhých patnácti letech ...

„Je to opravdu tak. Že bych si prošel celé Kosmonosy, kde jsem chodil do základní školy, vyrůstal a poznával nejrůznější sportoviště, to bylo opravdu minimálně po patnácti letech,“ přiznal Radan Lenc. „Místa jsem samozřejmě poznával. Všechno je opravený. Základní škola na zámku je v krásném stavu, vypadá opravdu moc hezky. Celkově to okolí zámku je nádherné. Jinak jsem vyrůstal na sídlišti Pod koupalištěm. Hrávali jsme mezi paneláky. Pamatuji se, jak jsme na fasádu nakreslili ořechem branku, pak to vůbec nešlo smýt. Ani jsem se nebyl podívat, jestli tam náhodou ještě ta branka není ... Oni tam ale udělali novou fasádu, tak už to tam určitě nebude ... Pamatuji se na hřiště zarostlé mechem a rezavou branku, která nešla otevřít. Muselo se projít děravým plotem přes nějaké křoví. Ve finále nám vystačil právě ten prostor mezi paneláky. Druhou branku tvořil věšák na prádlo. Takže z toho byl trochu malér. Hrávali jsme ale venku. Na druhou stranu si myslím, že to teď trochu chybí. Že by děti byly víc venku a hrály si.“

Samozřejmě byla jiná doba. Pod koupalištěm na sídlišti i na jiných místech by asi nebyl problém hrát na ulici tenis nebo bandy hokej. Tomu se dnes už asi jen těžko věří, těžko si to někdo při takovém provozu na komunikacích umí představit. „My jsme samozřejmě ten fotbalík hráli na trávníku mezi paneláky. Sportovalo se většinou také na parkovištích. U jednoho z horních paneláků byl pěkný asfalt, takový hladký. Takže při hokeji se nám tolik nešouřely hokejky. Potom v zimě jsme tam sáňkovali a bobovali. Byl tam krásný prudký kopeček. Samozřejmě od té doby těch aut hodně přibývalo, dříve jich tolik nebylo, nebyl takový provoz. Ta parkoviště bývala plná tak z poloviny. Vždycky se proto našel

nějaký volný prostor a bylo to fajn.“ Další zastávkou byl zámekský park a samozřejmě škola Na zámku. Na nádvoří jistě vytanula řada vzpomínek. Na vše, co bylo se školou a docházkou do ní spojené. „Vybavil jsem si školní jídelnu, snažil jsem si vzpomenout na místo, kde byla ředitelna. V ní jsem byl vlastně jen jednou. Ne kvůli průšvihů, ale pro pochvalu. Snažil jsem se vybavit, kde

jsem měli třídu. Zajímalo by mě, jak právě třídy vypadají dnes, určitě už jsou opravené stejně jako chodby. Věřím, že se najde brzy nějaký čas a vydáme se dovnitř. Možná by mě i zajímalo, kolik mých učitelek ještě učí, jestli bychom tam někoho našli.“ Ze školy vedly další kroky k přírodnímu biotopu. Tedy koupaliště. Radanu Lencovi je 31 let. Jeho původní podobu s ohledem na to, že v nové podobě bylo otevřené po dlouhých 44 letech, samozřejmě nepoznal. „To původní pochopitelně neznám. Současné je úplně jiné, než jaké jsem já měl možnost poznat. Po levé straně je louka, která bývala zarostlá. Spíše tam byl les. Nebylo tam moc co dělat. Prostě kousek

trávy a zbytek stromy. Teď jsou tam krásné herní prvky pro děti. Vybavím si, že dříve to bylo jen malé koupaliště, největší hloubka byla tak po prsa. To mi ale bylo deset let. Nebylo nijak moc hluboké, na plavání to ani moc nebylo. Spíš na takové to dětské blbnutí. Pravdou ovšem je, že jsem byl časově spíš vyčerpán od malička hokejem, a tak jsem neměl tolik možností trávit tam víc času se spolužáky. Oni tam, co já vím, chodili opravdu hodně. Teď, jak to vidím, udělali z toho opravdu krásný areál. Těšil jsem se na jeho otevření s tím, že to bude další ideální možnost pro krásné vyžití pro celou rodinu. Místo, kde se dnešní děti budou moct vyblbnout a rodiče si mezi tím půjdou zaplavat. Myslím si, že je to super.“

Během léta si může těch chvil s rodinou, jako dnes už dvojnásobný otec, také náležitě užít a vychutnat. Hlavní je pro něj ovšem hokejový život. Je odchovancem BK Mladá Boleslav, extraligu si zahrál také v dresu libereckých Bílých Tygrů. Před rokem ale Tygry opustil a kývl na první zahraniční angažmá. Sezónu měl hodně pestrá. Objevil se v ruské Kontinentální hokejové lize, kde oblékl dres Amuru Chabarovsk. Na olympijských hrách hájil české barvy. Pak pro změnu zamířil do švédské Frölundy. „Vzhledem k tomu, že já jsem typ člověka, který má rád rád, a řekl bych i stereotyp, to pro mě byla hodně náročná sezóna. Protože už samozřejmě s ruským Chabarovskem je spojené náročné cestování. Přeci jen Chabarovsk je trochu z ruky ... Ale vůbec ničeho nelituji. Chtěl jsem si vždycky KHL vyzkoušet. Měl jsem to štěstí, že jsem to stihl ještě před tím celosvětovým malérem, kdy se začalo válčit na Ukrajině. Rusko proto pro mě bylo už po olympiádě v tomhle případě uzavřené. Znovu ale říkám – jsem rád, že jsem si angažmá v Chabarovsku vyzkoušel. Opravdu to ale bylo hodně náročné. Spíš psychicky, protože je to dálka. Řešili jsme s rodinou, jak to udělat. Pak samozřejmě pro nás nezvyklé podnebí. Musím říct, že v Chabarovsku je padesát

procent azúro a svítí sluníčko. V zimě se ale moc neohřejete, je tam minus 40 a s tím se nedá dělat nic, takže na venkovní procházky to moc není. Pro malé děti to taky není ideální. Syn samozřejmě nevydrží být zavřený doma. Rád je venku, chce se pohybovat a hrát si. Zvládli jsme to ale všichni a myslím si, že to byla taková těžká, na druhou stranu ale dobrá, zkouška, ve které jsme jako rodina uspěli. Rusko zkrátka po všech stránkách považuju za dobrou zkušenost. I když po hokejové stránce to úplně dobře nedopadlo. Můj výkon nebyl takový, jak jsem si představoval. Myslím si, že i v klubu si představovali, že to bude jiné, play-off jsme neudělali. Výsledky byly jako na houpačce. Silným jsme body brali, chudým je dávali. I taková zkušenost je pro mě suprová. Moc si toho vážím.“ O Kontinentální lize se říkalo, že je nejkvalitnější soutěží v Evropě. Ve světě pak druhá po kanadsko-americké NHL. Svou kvalitu rozhodně měla. „Musím říct, že tam byli opravdu výborní hráči. Hodně šikovní, chytrí. Oproti extralize tam byla vysoká úroveň. Na druhou stranu bylo to Rusko. I když se mluvilo o tom, že jsou tam neomezené finanční možnosti, kolikrát bylo na zvážení, jestli ten klub měl nejlepší soutěž hrát. Po stránce kvality ale opravdu šlo o druhou nebo třetí nejlepší soutěž na světě. Samozřejmě každému vyhovuje něco jiného, jiná soutěž, ale pro mě je důležité, že nějaké porovnání z téhle sezóny mám. Udělal jsem si obrázek, jak to vypadá u nás v Česku, v Rusku i Švédsku.“

V sezóně si ovšem mohl splnit také další sen – startovat na olympijských hrách. Jenže hry v Pekin-

gu byly v podání české reprezentace přeci jen poněkud zvláštní. Češi skončili už v předkole play-off. V osmifinále prohráli 2:4 se Švýcarskem a zaznamenali nejhorší umístění v historii. „Samozřejmě byl to splněný sen, protože na olympiádu se dostat je těžké a vím, že k tomu přispělo strašně moc okolností, kdy hráči z NHL měli zakázaný vstup na hry. Tím pádem se otevřela možnost pro hráče z evropských soutěží. Jsem rád, že jsem tam mohl být a poznat atmosféru provázející olympijské hry. Na druhou stranu mě mrzí, že to bylo za okolností, které hry provázely. Olympiádu jsem si nějakým způsobem představoval...ale ve finále na všechno byla hrozná přísná kritéria. Bylo to hodně ustrašené, každé ráno jsme museli absolvovat covidové testy, všude jsme museli dodržovat striktně nějaké rozestupy, nosit roušky. Někaké shlukování nebylo úplně možné. Každý se nějak bál sám o sebe, aby náhodou nevypadl, a tím by přišel o všechno. U těch kolektivních sportů by třeba ten tým mohl fungovat dál, ale nikdo by nevěděl, jak se to může dál rozšířit. Nepřipad-

dalo v úvahu, že bychom se šli nebo jeli někoho navštívit na jiná sportoviště. To mě třeba mrzelo. Chtěl jsem se třeba jet podívat na lyžování a Ester Ledeckou. A také na další sportovce – biatlonisty, bobisty, co by se dalo v rámci možností. Jsem proto rád, že jsem mohl alespoň vidět pětikilometrový závod rychlobruslařky Martiny Sáblíkové. Poprvé jsem viděl také curling. Musím říct, že se mi moc líbil. Jeli jsme se tam podívat a nikdo z nás vlastně úplně neznal pravidla. Tak to bylo takové vtipné, protože jsme vždycky sledovali, jestli se oni radují. Podle toho jsme se také radovali. Nejdřív jsme vůbec nevěděli, jak se to počítá, kdo má výhodu. Tak jsem to tak pozoroval za pochodu. Když jsme přijeli do olympijské vesnice, tak jsme si sedli a začali to tam rozebírat. Bylo to fajn, že jsme najednou objevili nový sport, který nás celkem bavil. Samozřejmě jsme byli podpořeni i holky hokejistky. Pak už i nám začal turnaj a nestihli jsme nějaké větší zájezdy nebo další sledování těch zápasů.“

Samotný olympijský turnaj ovšem tolik radosti českým barvám nepřinesl. Vyřazení v osmifinále fanoušci hodně těžko nesli. Hokejisté se octili pod ostrou palbou kritiky. Kvůli nejhoršímu umístění v historii. „Vlastní hokejový turnaj jsme si rozebírali. A rozebírali ho úplně všichni lidi do detailů. Hlavně od fanoušků jsme se dozvěděli, co jsme měli hrát. Když jsem pak po olympiádě přišel do Švédska, tak jsem si z toho pro sebe našel výsledek. Z toho všeho, co se dělo na olympiádě, jsem se dostával dlouho. Mě to hrozně mrzelo. Samozřejmě nikdo nečekal, že za náš výkon budeme třeba chváleni. Myslím si ale, že ta kritika byla až přehnaná. Rozbor všeho možného, že ten se usmál a druhý mračil, to si myslím, že nebylo na místě. Nebylo to adekvátní. Samozřejmě jsem za ten rok poznal, jak je český národ hodně negativní a všechno vidí strašně černě, každý hledal senzaci a bohužel jen v tom špatném slova smyslu. Když je nějaký takový sportovní neúspěch, ten se drží v novinářském světě strašně dlouho. Myslím si, že se to rozebírá horem dolem. Stejně z toho ale nevychází žádný pozitivní výstup, co by se třeba mohlo změnit. To si myslím, že je česká nátura a vadí mi to.“

Po olympijských hrách přišla další výzva a zastávka ve Švédsku. To angažmá přišlo opravdu v pravý čas. Chabarovsk už v té době neměl šanci postoupit do play-off. Ozvala se Frölunda.

„Bylo to opravdu za minutu dvacát a já byl strašně rád, že to tak dopadlo. Ze švédské Frölundy jsem měl nabídku už před sezónou. Říkal jsem si ale, že chci zkusit Kontinentální hokejovou ligu. Chtěl jsem se tam prosadit, ale jak už jsem zmínil, úplně mi to nevyšlo. Byl jsem rád, že ve Švédsku o mě měli zájem i v prů-

běhu sezóny. Nechtěl jsem po olympiádě, kdy bylo jasné, že Chabarovsk nepostoupí do play-off, takhle předčasně ukončit sezónu. Takže jsem za nabídku byl rád, nad ničím jiným jsem nepřemýšlel a přijal jsem to. Protože to je jeden z top klubů v Evropě. Byla to další výzva, jestli to zvládnou nebo se budu muset vrátit domů, což jsem úplně nechtěl. Chtěl jsem naopak dokázat, že v tom zahraničí mám místo a mohu být úspěšný. Jak jsme se bavili o kvalitě KHL – že jsou tam kvalitní hráči a každý tým jich má nadprůměrných minimálně pět. Tak ve Švédsku jich není pět, ale patnáct a k tomu pět mladých, ale ti jsou také nadprůměrní. Já osobně proto švédskou ligu řadím nad KHL. Jedná se o extrémně fyzicky náročnou hru, ve velké rychlosti. Je to opravdu komplexní liga. Jsem rád, že odchodem do Švédska jsem zase dostal chuť do hokeje. Po té olympiádě jsem byl hodně semletý a měl toho opravdu nad hlavu. Čekal jsem také na rodinu, až mi do Švédska dorazí, což mi strašně pomohlo. Dorazili a všechno se zlomilo, i hokejové se začalo dařit, a všechno mi zase dávalo smysl. Také rodině se tam líbilo a najednou jsme chytili zase takový ten vítr. Strašně jsem si to užíval a jsem moc rád, že jsme domluvili pokračování na další dva roky. Myslím si, že to bude dobré pro celou rodinu, a hlavně pro děti. Když to vidím i já sám, z pohledu těch jazyků, tak ruštinu jsem neuměl prakticky vůbec a za pár měsíců jsem se v pohodě domluvil. Takže by mohl mluvit i švédsky.“

Léto po sezóně tráví v Česku, a tak se na závěr povídání vrátíme do rodných Kosmonos. Kde jako malý, a o tom už byla řeč, pobíhal za fotbalovým míčem nebo s hokejkou v ruce. Vzpomněl si totiž na jeden svůj prohrěšek. Nenechal si ho pro sebe ... „Jednou jsme rozbili okno. Opravdu bylo jen jedno. To bylo takové nízké dole u sklepů. Nebylo to ale tenisákem nebo míčem, ale zámek ... Skončil školní rok a my si museli zámky ze skříněk odnést domů. Kdo si to neodemkl, tak mu to přestřípli. Mně nebo kamarádovi ho přestřípli, a tak ten zámek byl zničený. Přemýšleli jsme, jak ho

nezničit víc, ale jak se třeba dostat dovnitř. Celou cestu ze školy jsme s ním házeli o zem, jestli se rozbije úplně a otevře se. Jak jsme s ním házeli, odskočilo to a rozbili jsme okno. Tenhle příběh si moc dobře pamatuji. Z toho jsem byl hodně nervózní. Musím přiznat, že jsme od toho utekli, protože jsme se báli.“

Zkrátka dobře utajený zločin ... „Asi ano, myslím si, že zrovna v tu dobu doma nikdo nebyl, stalo se kolem poledne a všichni byli v práci,“ uzavřel Radan Lenc humornou vzpomínkou povídání o jeho vztahu k rodnému městu – Kosmonosům.

PAVEL PETR,
FOTIL MARTIN VESELÝ

ÚSPĚCHY KOSMONOSKÝCH MAŽORETEK

Jarní soutěže mažoretek a twirlerek pokračovaly červnovými finálovými soutěžemi Národního šampionátu a o prázdninách také mezinárodními soutěžemi, odloženými z doby covidu. Výsledky a výkony tak děvčata skvěle reprezentovala město Kosmonosy.

Na Mistrovství České republiky halových disciplín v Kutné Hoře vybojovaly naše dívky skvělá umístění:

1. místo a postup na Mistrovství Evropy v disciplíně exhibition corp - juniorky

1. místo a postup na Mistrovství Evropy – Kačka a Verča Ratimcovy – duo s rekvizitami

1. místo a postup na Mistrovství Evropy – Eliška Prýmková a Miša Ratimcová – duo s rekvizitami

4. místo – minimažoretka

Ještě před začátkem prázdnin se konal Národní twirlingový pohár ve Dvoře Králové, kde nás reprezentovalo 9 děvčat se svými sólovými disciplínami a obsadily:

1. místo - Áďa Staňková a Šárka Karabcová v disciplíně open duo

2. místo - Evča Šťastná v disciplíně x-strut

3. místo - Anežka Musilová v disciplíně x-strut

Ve dnech 12.-17.července se konal Evropský pohár WBTF ve španělském Blanes, kde nás reprezentovala skupina juniorek a 5 děvčat se sólovými disciplínami. Děvčata předvedla výborné výkony a přivezla skvělá umístění:

1. místo a vítěz Evropského poháru - Eva Beranová – v disciplíně sólo se třemi hůlkami

1. místo a vítěz Evropského po-

háru - Eva Beranová - v disciplíně sólo se dvěma hůlkami

3. místo obsadila skupina juniorek v disciplíně traditional drill corp

9. místo - Eva Beranová v disciplíně sólo 1 hůlka

9. místo - Tereza Prskavcová a Michaela Ratimcová - duo

Mistrovství světa WBTF, odložené z roku 2020, se uskutečnilo ve dnech 27. – 31. 7. v nizozemském Eindhovenu. Do české reprezentace se z naší skupiny nominovaly Eliška Beranová, Evča Beranová, Zuzka Hušáková a Terka Prskavcová.

Do finále Mistrovství světa se probodovala Eva Beranová a po skvělém výkonu v celosvětové konkurenci obsadila 8. medailové místo v disciplíně sólo se dvěma hůlkami a 9. místo v povinném sólu. Ostatní děvčata se v celkovém pořadí umístila do první dvacítky soutěžících.

Eva Beranová se pak skvěle reprezentovala na zmíněném světovém šampionátu v italském Lignanu.

V rytmičtém tanečním sólu obsadila patnácté místo a v krátkém programu byla osmnáctá na světě! Velká gratulace k tomuto úspěchu.

Mistrovství světa WBTF, které se konalo v italském Lignanu 6. - 7. 8. 2022. Reprezentantka ČR z naše-

ho klubu Eva Beranová se umístila v rytmičtém tanečním sólu na 15. místě a v krátkém programu obsadila 18. místo na světě.

Miroslava Hamřmídová Čezíková

ZÁJEZD DO BEČOVA NAD TEPLOU

V sobotu 1. října pořádá Klub turistů Kosmonosy autobusový zájezd. Jeho cílem bude Bečov nad Teplou. Navštívíte Relikviář svatého Maura, významnou románskou památku pocházející z první třetiny třináctého století. Je považován za druhou nejceněnější movitou památku v České republice, hned po korunovačních klenotech. Relikviář majitelé zámku a hradu v Bečově nad Teplou

ukryli v roce 1945 v hradní kapli. Nalezen a zrestaurován byl o čtyřicet let později. V roce 1995 byl vyhlášen národní kulturní památkou. Zároveň během výletu navštívíte Bečovskou botanickou zahradu založenou v roce 1918 Janem Kodýtkem.

Cena zájezdu pro dospělé (25-64 let) členy KČT je 330 korun, senioři (65 let plus) členové klubu za-

platí 318 korun. Nečlenové zaplatí 900, respektive 860 korun. V této ceně je zahrnuta doprava autobusem a vstupné na uvedené památky. Sleva platí i pro nové členy Klubu turistů Kosmonosy, kteří se při platbě přihlásí. Zájemci hlaste se na telefon 605 711 249 nebo na adrese Opolského 59, 293 06 Kosmonosy.

VIKTOR VELICH MLADŠÍ

V ZÁŘÍ FOTBALISTÉ DVAKRÁT DOMA

V měsíci září se fotbalisté Kosmonos v divizi skupiny B představí dvakrát na domácím hřišti. Nejprve to bude v sobotu 3. září, kdy jejich soupeřem bude tým SK

STAP TRATEC Vilémov. V sobotu 17. září pak nastoupí proti FK Olympie Březová. Tradiční začátky kosmonoských domácích zápasů jsou v 10 hodin a 30 minut.

Ve venkovních duelech zamíří na hřiště Admiry Praha B (neděle 11.9., 14:30) a SK Kladno (sobota 24.9., 10:15).

(pp)

NOVINKY Z KOSMONOSKÉHO FOTBALU

Čtyři body získali z úvodních dvou kol divize skupiny B fotbalisté Kosmonos. Na úvod svěřenci trenérů Michala Maška, Milana Pechance a Daniela Jireše remizovali s Chebem 2:2 (1:0). V domácím dresu se prosadili Vratislav Kořínek a Matouš Kubelka. Ve druhém zvítězili ve Štětí 4:1 (0:0). Dvakrát se trefil Michal Mašek, z penalty skóroval Adam

Pajer a jeden gól přidal Matěj Král. V uplynulém divizním ročníku Kosmonosy obsadily čtvrtou příčku a v horních patrech tabulky se chtějí pohybovat také v sezóně 2022/23. Příprava mužstva začala prakticky na konci června, hráči si plnili individuální tréninkové plány. Na hřišti se poprvé sešli ve středu 13. července. S jakými změnami v kádru? Aleš Kohout odešel do FK

Dobrovice, Vojtěch Šulc pak z pracovních a studijních důvodů přerušil aktivní činnost. Naopak v Kosmonosích přivítali Pavla Prokoráta z Horek nad Jizerou, Jana Prieložného, který působil v týmech SK Mšeno a SK Štětí a Adama Pajera z FK Podbrezová se zkušenostmi z první slovenské ligy. Po těžkém zranění pak začal trénovat Miroslav Hošťálek.

VEČER S HANDICAPEM – VÍTEŽ PARALYMPIÁDY ARNOŠT PETRÁČEK

Setkání s handicapem nabízí další pořad z cyklu Za zrcadlem. Jeho hostem bude paralympijský vítěz z Ria a stříbrný muž z tokijských her plavec Arnošt Petráček. Setkat se s ním můžete v Zrcadlovém sále zámku Kosmonosy, a to v pondělí 5. září od 18 hodin. Vstupné bude dobrovolné. Arnošt Petráček oslavil v červenci jedenatřicáté narozeniny. Narodil se bez pažních kostí, navíc s luxací dolních končetin. Přesto je výtečným sportovcem a v civilním životě si plní nejrůznější sny. Jeho parádní disciplínou je znak. Na padesátce vybojoval na paralympiádě v Riu zlatou medaili. Na posledních hrách v Tokiu skončil druhý a domů si přivezl stříbrnou medaili. Také o tom bude vyprávět, navíc přidá historiky ze soukromého života. Přestože nemá pažní kosti, bez problémů řídí automobil a zvládl také „kočirovat“ na mostec-

kém autodromu autobus a v Ostravě pro změnu hasičskou tatrovku. Pokud chcete vědět, jak to zvládl, stačí pátý zářijový den přijít do Zrcadlového sálu. Připravené je i hudební vystoupení. Představí se sourozenci Sekerovi – Vojta a Michal. (pp)

SHROMÁŽDĚNÍ KLUBU KOSMONOSKÝCH TURISTŮ

Jubilejní dvacáté shromáždění členů Klubu turistů Kosmonosy se uskuteční v sobotu 3. září od 10 do 18:30 hodin ve společenském sále Domu s pečovatelskou službou v Mladé Boleslavi, Na Radouči 1081. Přímou na místě bude vchod do kulturní místnosti označen.

Od 10 do 12 hodin vystoupí zpěvák Viktor Sodoma. Jedná se o jednoho z průkopníků české rokenrolové a bigbeatové éry šedesátých let. Ve 12 hodin a 30 minut je slavnostní zahájení jubilejního shromáždění. Jeho součástí bude vzpomínka na zesnulé členy a také zhodnocení činnosti Klubu turistů. Pak bude

připraven zdarma oběd. Od 13:45 do 18:30 bude volná zábava s hudbou a tancem pod vedením muzikanta Pavla Bureše.

Zároveň se během shromáždění budou platit členské příspěvky na rok 2022. Symbolické vstupné na pokrytí této akce je 150 korun za osobu, děti, mládež a sponzoři mají vstupné zdarma. Vedle oběda bude možné si následně zakoupit další občerstvení jako pivo, kávu, minerálku a podobně. Vedení a členy výboru Klubu českých turistů Kosmonosy prosíme zároveň o pomoc s organizací celé akce, přijďte nám pomoci v 7:45 hodin. Děkujeme.

VIKTOR VELICH mladší

PLACENÁ INZERCE

KLIMATIZACE

PROJEKT • NÁVRH • DODÁNÍ A MONTÁŽ • SERVIS • ČISTĚNÍ • POZÁRUČNÍ SERVIS

TEPELNÁ ČERPADLA

INSTALACE TEPELNÉHO ČERPADLA • TOPENÁŘSKÉ PRÁCE • REVIZE ZAŘÍZENÍ

+420 603 743 347

www.klimatizacemb.cz